

Sygn. akt I CSK 537/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa Z. [...] sp. z o.o. w W.
przeciwko Szpitalowi [...] Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi
Opieki Zdrowotnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 20 stycznia 2017 r., sygn. akt XXVII Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza na rzecz powódki od pozwanego kwotę 2700,-
(dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania. Wyjaśnienie przedstawionego problemu musi być konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy i pozostawać w związku z podstawami skargi, ustalonym stanem faktycznym wiążącym z mocy art. 398¹³ § 2 k.p.c. oraz podstawą zaskarżonego orzeczenia (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002 r., nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ., z dnia 21 maja 2013 r., I CSK 53/13, nie publ.). Powołanie we wniosku przesłanki określonej w punkcie drugim wymaga natomiast wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ., z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, nie publ.).

Zarówno formułowane przez skarżącego zagadnienia i wątpliwości związane z wykładnią art. 57 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej w zakresie wpływu ograniczenia możliwości zmiany wierzyciela SPZOZ na możliwość skutecznej zapłaty za zobowiązania SP ZOZ, zakresem umowy finansowania w kontekście art. 353¹ k.c. zawartej przez osobę trzecią z wierzycielami szpitala i skutkami prawnymi

zawarcia takiej umowy przy zastosowaniu art. 356 § 2 k.c., znaczenia i skutków prawnych rejestracji zdarzeń gospodarczych w księgach rachunkowych przedsiębiorców oraz zakresu granic swobody kształtowania stosunku pełnomocnictwa (art. 353¹ k.c.), jak i argumentacja powołana w uzasadnieniu wniosku nie prowadzą do stwierdzenia, że wystąpiły przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymienione w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Nie stanowi bowiem istotnego zagadnienia prawnego taki problem prawny, którego rozstrzygnięcie nie miałoby żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w stanie faktycznym ustalonym przez Sąd drugiej instancji. Zagadnienie musi rzeczywiście występować w sprawie i mieścić się w zakresie problematyki, która podlega rzeczywistemu badaniu w postępowaniu kasacyjnym. Takiego charakteru nie mają przytoczone zagadnienia oraz wątpliwości jako dotyczące stosunków prawnych pomiędzy powodem a osobą trzecią nie występującą w sprawie i oderwane od zasadniczej podstawy faktycznej i prawnej zaskarżonego wyroku zasądzającego na rzecz powoda niezapłaconą cenę sprzedanych towarów. W tym zakresie podzielić trzeba pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniach postanowień z dnia 4 października 2017 r., I CSK 378/17, z dnia 24 listopada 2017 r. I CSK 421/17 i z dnia 30 listopada 2017 r., I CSK 480/17 (nie publ.) wydanych w sprawach pomiędzy tymi samymi stronami o analogicznych stanach faktycznych i prawnych.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

aw

jw